

Toulouse, diumenge, 24-11-40

Neneta meva, sempre enyorava: T'esperic ja com pots veure d'ací Toulouse i no pas d'hora. Sois les 11 de la nit. Estic causat com un ruquet. Aquest matí he sortit de Couriza a les 6 i arribava aci serien les 10 i mitja. Tot seguit he cercat l'adreça de la nostra aquella i mentre anava pel carrer, ja he trobat al primer amic, un xicot de Mauresa que havia compartit amb mi els primers dies d'exil al camp de St. Cyprien i senti mi tant d'altre mateix quan jo ja era a Gurg a treballar de la seva especialitat que es plaixista de cotxes. El xicot he tingut una gran alegria i jo no l'havia pas conegut ni en em reconeix ell. Tan he tingut un amic. Hem quedat que aquesta tarda aniria on té la seva cambra i m'he dirigit a casa la nostra. Una noia arribat allí i feta la presentació hem estat molt amables amb mi. He deixat allí, promentent que hi aniria a sopar, la cartera de mi i tot seguit, orientat per la família aquella he anat al camp de Clairfont on hi ha la companyia d'espanyols. He arribat allí, ja tantet vora la mica. Les combinacions són dolentes ara de tranvies i autobusos. Portava una lletre d'un xicot d'allí totoun per un amic seu enquadrat a la Cia i he tingut la gran sort de trobar-lo prest ja a marxar vers Toulouse. Com que es de la casa, he pogut parlar immediatament i ampli amb ell i ja estic no poc orientat. Resumint li ha el següent. No queda ja afeus cap Cia a Toulouse i els boos que quedenament que com els altres seran dirigits a Septfonds. Res a fer, doncs en aquest sentit d'impresar allà. M'exposo que impreso avui i em troveu demà i això és segur, perquè no treballa la Cia. Jo ho afirmo que no en quedara cap d'ací poc. He exposat allavors el meu pensar i que pensava fer i han estat tots els que he parlat que no era prudent fer el viatge a Marsella, car l'afluència d'espanyols allà ha creat un problema que ha obligat a prendre part a les autoritats i avui són recollits a nents ja i no arreglen la situació a ningú per temer que si ho fessin, la nostra part crearia un problema gran. Això és que m'han dit allà. Demà tinc que retornar-li que veure a mi d'un altre, però aquest criteri aci el comparteix tot hom.

Meis. S'espera que l'inter breu s'ha de regularitzar la nostra situació i no es desespera que sigui un fet l'emigració, malgrat existeixin de moment pel que és veu,

Tornava a estar al centre de la ciutat serien les tres de la tarda. He dinat, tant però
bé en un restaurant quan acabava ja tota la dependència. Sortit d'elli he anat a veure al
amic que el deia. Hem estat junts una bona part de la tarda. Com els altres, així com els
altres, espanyols amics seus que m'hi presentat opinió igual. Que la cosa ha de couir. Ací a
Toulouse les ràcies són diàries i creuen que això acabaria d'un moment a l'altre, perquè el
consul de Mèxic hi ha pres cantes i ara fa ja dos dies que estan quiets. Res a fer, per a solucio-
nar la cosa ací. Viure incontrolladament com tantents no m'interessa. He anat a sopar
a casa la nostra i molt complimentosos. Ara fa un moment que he arribat ací a la habi-
tació de l'amic Rovira on conchearé que diuen ací. Demà al migdia retornaré al camp
d'espanyols i m'enteraré matinet de les combinacions de Montauban i penso sortir d'ací
al primer tren que hi hagi més tard de les quatre de la tarda.

Veuem que hi ha a Montauban. M'interessa veure les coses per si es presenta el cas que
d'allí Fournon marxés tot hom i quedés solt. Jo però, ja veig que puc portar allí i veig que
malgrat els bons desitjos no podria pas de moment deixar allò i caldria resistir allí esperant
s'acabessi la cosa, com així aplegar el viatge a Marsella. Veuem que diuen a Montauban.
No em pessimista al soler però tampoc excessivament confiat. Jo sé que puc anar a Montauban
i allí fer la vida voltant la cosa car està assegurada la teca. Però, no m'interessa això
només que en últim recurs i una vegada esgotades les possibilitats de Fournon.

Esperarem si cal, ometta nova, que es presenti qualcom millor. No hi ha més remei. Un
cop a Fournon escriure per a altres coneixuts de Cè i a tot demanant-ri hi ha possibilitats
d'ingrés i si sentís de nou, si retorno a Fournon seria ja per un lloc precís, mai a les palanques.
Molta tranquil·litat, Maria nova, m'han donat algunes noves recollides. No cal temer de moment
el que tenia. Una crejada acabada la guerra veurem. Bona nova és que Largo Caballero segueix
ací França i no l'han conduït allí com creia. La nova efectivament no ho deia que l'haguessin
conduït, però ho feia suposar, si tenim en compte com està la cosa.

I s'acaba el paper i el teu Pepe se'n va a dormir que se li tanquen les pa-
pelles. Demà xiraré aquesta. Des de Montauban tornare a escriure't. Tu segueix
que ja hauràs rebut la tassa que et feia ahir des de Torgà i esperaries aquesta amb caude-
letes. No Maria nova? No t'oblida, no el teu home. Pensa que ets la mare dels meus pen-
saments i si em disgusta no solucionar algunes coses com voldria, és perquè tot aplega la felicitat
teva, però res podem fer-hi, sino seguir confiat, que aquesta felicitat somniada irradia el jo
nueix pensat i plena de maduresa.
Salutacions a Mami i Constant. Una forta abraçada i els petons dolços del
Aer, sempre Ten. Pere